

Швець Руслана Борисівна
магістрантка факультету соціальної та психологічної освіти

Мищенко Марина Сергіївна
ст. викладач кафедри психології

ЗАКОНОМІРНОСТІ ФОРМУВАННЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ІМІДЖУ

Бурхливі політичні, економічні та культурні зміни, які мають місце у сучасному суспільстві висувають нові вимоги до викладача, в тому рахунку і до рівня його професійної культури. Серед найважливіших завдань безперервної педагогічної освіти – розвиток особистісних потенційних характеристик педагога, освоєння та вдосконалення ним професійних технологій. За таких умов виникає необхідність формування нового стилю соціальної поведінки майбутнього педагога, відповідної завданням розвитку суспільства, що у свою чергу, веде до розкриття проблеми пов'язаної з таким явищем як імідж, і викликає потребу його вивчення.

Формування іміджу – процес, для якого характерні всі компоненти процесуальності, а саме цілемотивований, когнітивний, діяльнісний та оцінно-рефлексивний компоненти. Результатом ефективності процесу є створений образ, або імідж. Цілемотивований компонент – ціль, мотив в основі якого лежить бажання змінити себе. Використовуючи когнітивний компонент – педагог шукає знання, використання яких допоможе йому при вдосконаленні власного, або створенні собі нового іміджу. Діяльнісний компонент – використання знань в безпосередній роботі над собою, яка сприяє прояву творчості та реалізації задуму по створенню себе. Оцінно-рефлексивний компонент – оцінка проведеної роботи та створеного педагогічного іміджу; це погляд на себе зі сторони та оцінка іншими тебе самого. Ці компоненти взаємозалежні і використовуються в певній послідовності, де цілемотивований компонент є підґрунтям до створення педагогом індивідуального іміджу.

Імідж може формуватися на основі даних зовнішності людини та її психологічних характеристик як за першим уявленням, так і в процесі взаємодії. Його формування є досягненням впливу зовнішніх якостей і виразності внутрішнього образу педагога на особистість. Змальовування, створення та розігрування образу назовні – все це передбачає володіння прийомами матеріалізації іміджу, знаходженню нової форми образу, контуру, силуету, конфігурацій, що потребує «прописування зовнішніх фарб», безпосереднього ситуативного «обігрування» внутрішніх якостей через володіння технікою міні сцени [1; 2].

Основою формування іміджу педагога є мотивація, яка виступає «вектором» іміджевої діяльності. Наступним важелем формування педагогічного іміджу є естетичні і особистісні якості педагога, що становлять в професійній культурі моральне ядро, в якому присутні в єдності краса, добро, істина, що сприяють пошуку різних форм творчості, насиченості діяльності педагога.

Отже, основні закономірності формування педагогічного іміджу полягають у тому, що: на різних етапах професіоналізації імідж формується різними засобами; імідж, сформований адекватно завданням діяльності, оптимізує професійну діяльність особистості.

Список використаної літератури

1. Гоноболин Ф. Н. О некоторых психических качествах личности учителя // Вопросы психологии. – 1975. – № 1. – с.101–110.
2. Яковлев С. Имидж учителя: Каким ему быть? : О стиле педагогических отношений с учащимися / Дайджест педагогічних ідей та технологій – «Школа-парк», 2002, № 4. – с.87–91.